

ԵՐԿՈՒԵԱԲԹԻ, 12 ԱՊՐԻԼ, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ԻՆՁՔԱՆ ԿԸ ՍԻՐԵ ՕՐԷՆՔԻ

Ինչքան կը սիրեմ Օրէնքդ.

ամէն օր ան է խորհրդածութեանս առարկան:

Պատուէրներդ վիս թշնամիներէս ակելի իմաստուն ըրին,

որովհետեւ վանոնք ընդմիշտ իմս դարձուցի:

Բոլոր ուսուցիչներէս ակելի խորամիտ եղայ,

որովհետեւ պատուիրաններդ են մտածումիս առանցքը:

Տարեցներէն ակելի խորիմաց դարձայ,

որովհետեւ հրահանգներդ գործադրեցի:

Բոլոր չար ճամբաներէն հեռու մնացի,

որպէսվի քու խօսքերդ գործադրեմ:

Օրէնքներէդ չշեղեցայ ես բնաւ,

որովհետեւ դուն ինքդ վանոնք ինձի սորվեցուցիր:

Ինչ քաղցր են խօսքերդ ինձի համար,

ինչքան որ մեղրը՝ քիմքիս համար:

Հրահանգներուդ հետեւելով՝ խորիմաց դարձայ.

ուստի արեցի բոլոր խարդախ ճամբաները:

ՇԱՐԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Վմենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,

աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի Կուր եւ ի գիշերի,

ի նստիլ ի փան, ի գնայ ի ճանապարհ,

ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.

եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԲԹԸ

ԱՌԱԿԱՑ

ՇՆՈՒԹԵՆԷ ԶԳՈՒՇԱՑՈՒՄ (6:20-35)

Շարունակելով իր խօսքը, նոյն ոճով անգամ մը եւս, թէկուզ կրկնութեան գնով, կ'ըսէ. «Որդեակ իմ, քու հօրդ պարուիրանքը պահէ, եւ քու մօրդ օրէնը մի մերժեր» 20 հմբ: Այսպէղ կը պատկերացնէ որ Աստուծոյ պարուիրանները ուրիշ բան չեն, եթէ ոչ հօր մը եւ մօր մը նման պարուիրաններ արուող իրենց գաւկին: Յիշենք Պօղոս Առաքեալի խօսքը, «Ճիշդ է որ ռեւէ յանդիմանութիւն նոյն պահուն չորախացներ, այլ կը փրկուեն: Բայց յետոյ՝ անով կրթուածներուն արդար կեանքի մը խաղաղութիւնը կը պարգեւէ »: Այսօր ալ ծնողներ որքան կը փորձեն խրատել, դաստիարակել իրենց գաւկները, նոյնպէս ալ Առակաց գիրքը նոյն պարուիրը կու փայ ըսելով. որպէս հօր մը եւ մօր մը խրատին պէս մտիկ ըրէ: Մտիկ մտիկ, պարանեցիկ կախէ, այսինքն միշտ անոնց մասին ու անոնց վրայով մտածէ: Քալած ժամանակ անոնք քեզ թող առաջնորդեն, ինչպէս լոյսը պիտի առաջնորդէ երբ խաւարի մէջ ենք, մինչեւ իսկ քնացած արեն այդ պարուիրանները կրնան պաշտպանել: Ու երբ արթնանք մեզի կը դառնան խօսակից: Դաւիթ մարգարէին մէկ արտայայտութիւնը, «Գիշեր ցերեկ քու օրէնքիդ վրայ մը կը մտածեմ»: Ինչո՞ւ, որովհետեւ անոնք յարկաւորին մը ունին: Ինչպէս յաճախ երբ որեւէ մէկ բանի համար կ'ըսենք, ինչ է օգտակարութիւնը; այս պարագային ալ կ'ըսէ. «Որովհետեւ պարուիրանքը՝ ճրագ ու լոյս է. խրատն ու յանդիմանութիւնը՝ կեանքի ճամբայ» 23 հմբ: Տակաւին, նոյն այդ խօսքերն ու պարուիրանները, ինչպէս Քրիստոս Ինք օգտագործեց երբ փորձութեան մարտուեցաւ: Գրուած է այսպէս: Նոյն մտքով այսպէղ եւս մնայուն կոչ կ'ընէ որ այդ պարուիրանները ամուր պահելու, ջնդեղելու, որովհետեւ չարը որ արիւծի մը պէս կը մոնջէ, իր որսը կը փնտրէ կլլելու համար, ինչպէս ազարիլ այդ փորձութենէն, եթէ ոչ Աստուծոյ պարուիրանները պահելով ու գործադրելով, եւ արդէն չարը որ լսէ կը սարսափի:

Այս բոլորը, որպէսզի հեռու պահէ պոռնկութենէն, գէշ կնոջմէն, օտար կնոջ շողոքոթող լեզուէն: Այնպիսի մեղք մը, որուն հետեւանքը, անոր արդիւնքը շար սահաւոր է: Վիճակ մը, որ նոյնիսկ կը թելադրէ հեռու պահել սրտէն, «սրտիդ մէջ իսկ անոր գեղեցկութեանը մի ցանկար», ինչպէս պիտի ըսէ Քրիստոս. «Եթէ նոյնիսկ սրտիդ մէջ ցանկացիր արդէն շնութիւն ըրած եղար»: Որովհետեւ պոռնիկ կնոջ պարճառով մարդը նոյնիսկ պարառ մը հացի կարօտ կ'ըլլայ, ինչպէս եղաւ անառակ որդին, իր ամբողջ ունեցածը պոռնիկներուն ծախսելով, պարբասար էր ինչեւ իսկ խոզերու ուրելիքէն ուրելու: Եւ մինչեւ իսկ մահուան. «հոգին կ'որսայ», այդպէս ալ եղաւ անառակ որդին, երբ վերադարձաւ հայրը ըսաւ. «այս որդիս մեռած էր ողջնցաւ, կորսուած էր գրնուեցաւ»:

Ահա այս երեւոյթը կը նմանցնէ թէ արդեօք ով է այն անձը, որ կրակի հեղ խաղայ բայց չայրի, ծոցը կրակ դնէ, բայց հագուստները չայրին, կրակի վրայէն քալէ, բայց ուրբերը չայրին: Ահա այսպէս է նաեւ ան որ իր դրացիին կնոջ քով կ'երթայ: Ինչ ալ ըլլան պարագաները, անիկա երբեք ալ արդարացում ունի; ինչպէս որէ գողի պարագան երբ անօթը է հաց գողնայ: Անիկա կրնայ արդարացում ունենալ, բայց շնութեան պարագային արդարացում չունի: Այդպիսին իւելքը պակաս է, հոգին կը կորսնցնէ, , վերք ու անարգանք կը գրնէ, ու անոր նախապիւնքը անջնելի է: Տակաւին, այս բոլորին վրայ կու գայ աւելանալու այդ կնոջ էրկան նախանձը, որ զինք կը կարաղեցնէ, ու երբեք չի խնայեր: Նոյնիսկ կաշառք զինք չի հաճեցներ:

Երեւոյթ մը, որմէ կը զգուշացնէ Աստուած մեզմէ իրաքանջիւրին որպէսզի հեռու մնանք անկէ: Իսկ եթէ ինկած ենք այդ վիճակին մէջ անառակ որդիին նման գոջումով ու ապաշխարութեամբ վերադառնալու Աստուծոյ, որպէսզի Իր Որդւոյն, մեր Փրկչին Յիսուսի Քրիստոսի արիւնովը մաքրէ եւ սրբէ մեզ այդ անօրէնութենէն: